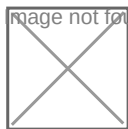

image not found or type unknown

En el Feu de l'ermitatge

Miquel Bauçà Rosselló

Fecha de publicació:

18/11/2014

Sello Editorial:

Editorial Empúries

Contacto de prensa

Nombre: Núria Rosell

Teléfono: 93 492 8671

Email:

nuria.rosell@grup62.com

Nombre: Xavier Gafarot

Teléfono: 93 492 86 54

Email: xgafarot@grup62.com

Nombre: Directora de marketing i comunicació AIG: Marta Oliva i Domènech

Teléfono: 93 492 8155

Email: moliva@grup62.com

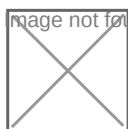
Nombre: Andrea Cuéllar

Teléfono: 93 482 8211

Email:

andrea.cuellar@grup62.com

image not found or type unknown

Una revelació enlluernadora. En el desè aniversari de la mort de Miquel Bauçà, la poesia està d'enhorabona.

Una revelació enlluernadora. En el desè aniversari de la mort de Miquel Bauçà, la poesia està d'enhorabona.

En el Feu de l'Ermitatge (premi Miquel de Palol 1993), inèdit fins avui, és un moment crucial en la trajectòria poètica de Miquel Bauçà: ve just després d'*El crepuscle encén estels* (1992) i abans d'*El Canvi* (1998). Ho diu Entic Casasses a l'epíleg amb què es tanca aquesta edició: «En el Feu de l'Ermitatge, que és l'obra immediatament anterior al Canvi, s'hi tracta del que n'he dit poesia poesia. Per mi és el punt més alt del Bauçà poeta, i això ja és dir molt».

I encara: «Si el Feu, per les dimensions de l'obra, per la grandària inabastable, fantàstica, de la contrada que presenta, per la unitat de lloc i en bona part també de personatges, començant per aquesta mena de cor de tragèdia que són els habitants del Feu (els feuençs i les feuenques), es pot dir que és una obra èpica, s'hi ha d'afegir que és una èpica presentada en forma de poemes lírics: 329 píndoles líriques d'alta tensió i cadascuna amb una entitat pròpia suficient per presentar-se com el que són: 329 poemes, 329 senyors poemes».

Una obra com se n'han escrit molt poques. Una revelació enlluernadora. En el desè aniversari de la mort de Miquel Bauçà, la poesia està d'enhorabona.

Miquel Bauçà Rosselló

Miquel Bauçà (Felanitx, 1940-Barcelona, 2004) es va donar a conèixer com a poeta amb *Una bella història* (1962), que havia obtingut el premi Joan Salvat-Papasseit del 1961 amb el títol *Diumenges a la tarda...* Durant una colla d'anys Bauçà va seguir publicant exclusivament poesia —llibres com *El noble joc* (1972), *Poemes* (1973), *Notes i comentaris* (1975; premi Vicent Andrés Estellés) o *Les Mirsines* (1983)—, però el 1985 va irrompre en el camp de la narrativa amb *Carrer Marsala*, que va tenir de seguida un gran ressò i va merèixer els premis Ciutat de Barcelona i Cavall Verd. A mitjan de la dècada dels vuitanta, doncs, amb aquell relat escrit l'estiu del 1974, Bauçà es va instal·lar en l'imaginari dels lectors també com un gran narrador, i fins al 1998 va seguir donant a conèixer tant llibres de versos —*Obra poètica 1959-1983* (1987) i *El crepuscle encén estels* (1992)— com obres narratives: la novel·la *L'estuari* (1990, premi Sant Joan) i els dos relats aplegats en *El vellard*. *L'escarcellera* (1992). Després va venir el canvi: un llibre d'aspecte enciclopèdic, on s'alternen la prosa i el vers, titulat precisament *El Canvi* (1998). A l'obra posterior de Bauçà, tota en versos heptasíl·labs, aquesta petja enciclopèdica hi és encara més patent; són els dos últims llibres que va veure publicats —*Els estats de connivència* (2001) i *Els somnis* (2002)— i els dos que van sortir pòstumament —*Rudiments de saviesa* (2005) i *Certituds immediates* (2007)—. Ara s'hi afegeix una baula imprescindible: *En el Feu de l'Ermitatge*, que va guanyar el premi Miquel de Palol del 1993.